

წარსდგება მეფის ან მთავრის წინაშე, განსაკუთრებით პირველი შეხვედრის დროს, არ უნდა მივიღეს მასთან ხელცარიელი. უნდა მიართვას რაიმე საჩუქარი, თუნდაც რაიმე სამკაული, რათა კიდევ უფრო განაწყონ ისინი თავიანთ სასარგებლოდ.“ მე-12 პუნქტში ლაპარაკია საჩუქრებზე, რომლებიც სპეციალურად უნდა შეერჩიათ მისიონერებს საქართველოში წასაღებად. ვატიკანის ერთ-ერთი მიზანი იყო, მისიონერებს ყურადღება მიექციათ რომის ეკლესიასთან ქართველი ეკლესიის გაერთიანების საკითხისათვის. მისიონერებს ევალებოდათ ფრთხილად ყოფილიყვნენ საქართველოში სარწმუნოებაში ქართველთა „დაბნეულობის“ საკითხის მიმართ. არავითარ შემთხვევაში არ უნდა ცდილიყვნენ, რომ ქართველებს უარი ეთქვათ თავიანთ რიტუალებზე, არამედ დაერწმუნებინათ ქართველები, რომ პაპს „უყვარს და მოსწონს ბერძნული (ანუ მართლმადიდებლური-ავტ) რიტუალი“ (მორიგი ჭყაფილი, –სინამდვილეში სტულს-ავტ). მისიონერებს ვატიკანისათვის უნდა ეცნობებინათ ქვეყანაში არსებული ვითარება და საჭირო ღონისძიებათა რეკომენდაცია. უნდა მონათლათ ბავშვები, რაც შეიძლებოდა მეტი რაოდენობით. ესწავლებინათ ბავშვებისათვის ლათინური ენა, რათა შემდგომში მათგან შეერჩიათ ისეთები, რომლებიც შეძლებდნენ სწავლის გაგრძელებას საერთოდ და კერძოდ – რომში“.

ქრისტიანი გარდა, მისიონერები თავისი მწვალებლური სარწმუნოების გასავრცელებლად თაღლითობასაც არ ერიდებოდნენ. ი. ტაბაღუას მისიონერთა წერილებიდან მოყვანილი აქვს ცნობა, თუ როგორ მოტყუებით ნათლავდნენ მისიონერები ქართველებს. კერძოდ, მისიონერები, ვითომ ექიმები, ვითომ მჯურნალობის

პროცედურას უტარებდნენ ავადმყოფებს, თავზე წყალს ასხამდნენ და მოტყუებით აღასრულებდნენ „ნათლობის“ რიტუალს. ვატიკანში გამოგზავნილ წერილებში იმასაც დასმენდნენ, რომ, აღბათ, ღმერთი იცინის ჩვენს ამ საქციელზე. მეტი თაღლითობა წარმოუდგენელია.

ინკვიტიცა

საყურადღებოა, რომ ვატიკანის ემისრები დღესაც 3 საუკუნის წინანდელი მეთოდებით მოქმედებენ. მაგალითად, ამბობენ, რომ ჩვენ, კათოლიკები და მართლმადიდებლები ერთი ვართ, რომ ჩვენ ერთი სარწმუნოება გვაქვს, რომ, პაპი ომანე პავლე II-ს სიტყვებით, კათოლიკიზმი და მართლმადიდებლობა ერთი სხეულის ორი ფილტვია. ამ დროს დღევანდელი პაპი, ბენედიქტ XVI, მის მიერ გამოცემულ ენციკლიკაში წერს, რომ ერთადერთი ჭეშმარიტი სარწმუნოება კათოლიციზმია. მაშ, ამ ორ „უცდომელ“ პაპთაგან რომელი ცდება? აი, როგორი ფიციაა კათოლიციზმის მწვალებლური დოგმატი პაპის უცდომელობის შესახებ. ჩვენ კი დანამდვილებით ვიცით, რომ ამ ორთაგან ორივე ცდება, რომ კათოლიციზმს არაფერი აქვს საერთო ჭეშმარიტებასთან, კათოლიკობასთან – ანუ საყოველთაობასთან, რომ ის, სინამდვილეში, არის პაპიზმი, რადგან ეკლესიის თავად ქრისტეს ნაცვლად პაპი დაადგინა, რომელიც, შემდგომ, უცდომელობის დოგმატით აღჭურვა.

21-ე საუკუნის ნეომისიონერები იმაშიც ბაძავენ თავიანთ წინამორბედებს, რომ სიურთხილეს იჩენ და ჯერჯერობით არ ამკვიდრებენ მათი ყოფის ისეთ უზნეო და ჩვენთვის მიუღებელ ცხოვრების წესს, როგორიცაა ბიძაშვილ-მამიდაშვილ-დეიდაშვილებს შორის ქორწინება. მგელმაც კი იცის უახლოესი ნათესავი და მასთან არ ქორწინდება, მაღლს მოკლებულ პაპისტებს კი მრუშული მზერა უჭირავთ თავიანთ უახლოეს ნათესავებზე. აღარაფერს ვამბობთ ისეთ გადაგვარებაზე, როგორიცაა ცხოველების

ნათლობა, ჰომოსექსუალი- ან ქალი-მღვდელი და ა.შ., რომელიც ჯერ-ჯერობით საყოველთაოდ არ არის გავრცელებული პაპისტურ ეკლესიაში, მაგრამ მიღულია ან ამაზე საუბრობენ რომის იურისდიქციაში მყოფ მთელ რიგ აღვილობრივ „ეკლესიებში“.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს პაპების მიერ 9 საუკუნის წინ დაკანონებული ისეთი მოვლენა, როგორიცაა ცელიბატი (მღვდლების უქორწინებლობა). ამან ხელი შეუწყო ისეთ უბოროტეს მოვლენას, როგორიცაა პედოფილიის ტოტალური გავრცელება პაპისტ

სამღვდელოებას შორის. იტალიაში გამოვიდა ტელეკომპანია BBC-ის ღოკუმენტური ფილმი „Sex Crimes and the Vatican“ (სექსუალური დანაშაულობანი და ვატიკანი). 2002 წელს გაზეთმა „Boston Sunday Globe“-მა გამოაქვეყნა მამხილებელი მასალების სერია პედოფილი პადრების შესახებ. ამის შემდეგ აშშ-ს სძრავდა თითქმის ყოველდღიური წერილები პადრების პედოფილური ძალადობების შესახებ. 1950-2002 წლებში აშშ-ში 10,6 ათასმა ადამიანმა შეიტანა სარჩელი 4,3 ათასი კათოლიკე მღვდლის წინააღმდეგ, რომლებიც პედოფილიაში დაადანაშაულეს. ამერიკელი ადვიკატები ასაბუთებენ, რომ რეალურად დაზარალებულთა და პედოფილ-პადრეთა რაოდენობა გაცილებით მეტია. ამერიკელი კოლეგების მონაცემებით აშშ-ში, როგორც მინიმუმ, ყოველი მე-8 კათოლიკე მღვდელი პედოფილია. 2008 წლისათვის

2

3

4

ანაფორიან კათოლიკეთა ათასობით მსხვერპლთათვის კათოლიკურმა ეკლესიამ კომპენსაციის სახით 3 მილიარდ ლოლარამდე გადაიხადა.

2008 წლის აპრილში ჰაპი ბენედიქტ XVI ვაშინგტონში შეხვდა იმ აშრიკელებს, რომლებიც ბავშვობის წლებში კათოლიკე მღვდელ-პედოფილების სექსუალური ძალადობის მსხვერპლი შეიქმნენ. 2002 წლის ტელეკომანია ABC-ს მიერ ჩატარებული გამოკითხვით, აშშ-ში კათოლიკთა 71% მათ სამღვდელობაში გავრცელებულ პედოფილის პრობლემას მიზნებს „ეკლესის კრიზისად“. კათოლიკური ეკლესით უკამაყოფილოთა რიცხვი თითქმის 3-ჯერ გაიზარდა, რაც იყო რეაქცია მღვდელ-პედოფილებთან დაკავშირებულ სკანდალებზე და კათოლიკური ეკლესის ხელისუფალთა უმოქმედობაზე, რომლებიც იფარავნ მღვდელ-პედოფილებს, ხელმძღვანელობენ რა ვატიკანის ინსტრუქცით, რომელიც მათ უკრძალავს „ქონიდან ნაგვის გატანას“. ამიტომაც აივსო კათოლიკური „ეკლესია“ ისეთი უბილწესი ნაგვით, როგორიცაა პედოფილია.

აშშ-ს მსგავსი სიტუაციაა სხვა ქვეყნებში. იქნებსაქართველოა გამონაკლისი? ნურას უკაცრავად. საქართველოში მყოფ ერთ მუჭა პადრეებს შორის ზოგიერთის უზნეობის შესახებ მრავალს საუბრობენ. აღნიშნავთ ერთ-ერთი მათგანის, პადრე არტურ გარბეცის დიდად გახმაურებულ სკანდალს: სოფელ არალში „მოლვაწეობის“ დროს იგი ბავშვებს უტარებდა კოცნის კონკურსს. გაიმარჯვებდა ის, ვინც სხვაზე მწურვალედ აკოცებდა მას. ასევე, იგი საცურაო აუზში ცურვას ასწავლიდა გოგო-ბიჭებს. ხელების ფათურს რომ თავი დავანებოთ, ერთ-ერთი ასეთი ვარჯიშის დროს მან აუზში თავისი ტრუსები (?!) დაკარგა და უთხრა ბავშვებს, რომ თუ არ უპოვნიდნენ ტრუსებს, 100 ლარს

გადაახდევინებდა. პადრე გარბეცის უზნეობის გამო ატეხილი სკანდალის შემდეგ იგი სასწრაფოდ მოაშორეს სოფელ არალს.

იკითხავთ: კი მაგრამ, რატომ არ აუქმებენ პაპისტები ცელიბატის ინსტიტუტს? რომ გააუქმონ, მაშინ სადღა იქნება პაპების

საპროტესტო ლოცუნგები:
დანგრეული სიცოცხლეები
დანგრეული ნდობა

, „უცდომელობა“? ერთხელ ხომ უკვე მოუხადა ბოდიში რომის „ეკლესიაში“ კაცობრიობას ინკვიზიციის, პაპის სახელით ცეცხლში დამწვარი ათათასობით ადამიანის გამო. ის რა „ეკლესია“, რომელიც საბოდიშოდ იხდის საქმეს? ვატიკანს საგანგებო ბოდიში აქვს მოსახლეობი მართლმადიდებლებისათვის, თუ როგორ ხოცავდა მათ ყველგან, სადაც ხელი მიუწვდებოდა. სულ ახლახან, 10-ოდე წლის წინ პოლონეთში კათოლიკებმა მართლმადიდებელი ბერები დახოცეს და მათი მონასტრები დაარბიეს. გერმანელ-ფაშისტთა საკონცენტრაციო ბანაკებში კათოლიკე-უსტაშები ისეთი სისასტიკით ხოცავდნენ მართლმადიდებლებს, რომ ფაშისტებიც კი განციფრებაში მოჰყავდათ. უკრაინის ოკუპაციის დროს მსოლოდ კათოლიკურ-უნიატური „ეკლესია“ თანამშრომლობდა ფაშისტებთან. ვაშინგტონელი ადვოკატი ჯონათან ლევი იცავს საკონცენტრაციო ბანაკის ტუსაღების ინტერესებს,

პადრეები პატირა

გოგონებთან ერთობის

რომლებიც ადანაშაულებენ მრავალ შესარეს, მათ შორის ვატიკანს.

მოვუწოდებთ ყველა მშობელს, მოარიდეთ შვილები პაპისტ პადრეებს, რომელთა გარყვნილებისა და პედოფილისების კენ მიღრეკილების გამო მთელი მსოფლიო შეძრწუნებულია. დაიცავით პადრეებისაგან შევიღების მიხედვით. მისიონერები მოამარაგეს ბავშვების მოსახლავად საჭირო ნივთებით. ინსტრუქციის მე-3 პუნქტში ნათქვამი იყო: „საქართველოში საქმის წარმატება დამოკიდებულია საქართველოს მხარეების მთავრებზე“. მე-4 პუნქტში ლაპარაკია საჩუქრების მირთმევის აუცილებლობაზე. „პიროვნება, რომელიც

მიმართვა

სექსუალური დანაშაულობანი და ვატიკანი Sex Crimes and the Vatican (BBC)

რამდენიმე საუკუნის წინ დაწყებული ვატიკანის სულიერი აგრესია საქართველოში დღესაც გრძელდება. სულით ინკვიზიტორული პაპისტთა საკრებულო საქართველოს „გაკათოლიკებას“ სიფრთხილით, მაგრამ დაუინებით ცდილობს. მეთოდებიც საუკუნეების წინაა შემუშავებული. მოგვყავს ამონარიდები ილია ტაბაღუას წიგნიდან „საქართველო ევროპის არქივებსა და წიგნსაცავებში“ (ტ2-ვვ-210-217), რომელიც მთლიანად ვატიკანში დაცულ მისიონერთა ხელნაწერებს ეყრდნობა: „1626 წელს ვატიკანში შეადგინეს სპეციალური ინსტრუქცია საქართველოში მისიონერების მუშაობის შესახებ. მისიონერებს უნდა ეფიქრათ, თუ როგორ გაევრცელებინათ და დაეცვათ კათოლიკური ეკლესის დოგმები. აქ ნათქვამი იყო სულიერ პრივილეგიებზე და ინდულგენციებზე, რომლითაც შეეძლოთ ესარგებლათ მისიონერების პირადი შეხედულებების მიხედვით. მისიონერები მოამარაგეს ბავშვების მოსახლავად საჭირო ნივთებით. ინსტრუქციის მე-3 პუნქტში ნათქვამი იყო: „საქართველოში საქმის წარმატება დამოკიდებულია საქართველოს მხარეების მთავრებზე“. მე-4 პუნქტში ლაპარაკია საჩუქრების მირთმევის აუცილებლობაზე. „პიროვნება, რომელიც